

Domspraksis om underentreprenørs mangelsansvar.

Hovedentreprenør ikke tilkendt erstatning som følge af mangler ved underentreprenørens arbejder, da hovedentreprenøren ikke havde lidt noget tab.

Retten i Esbjerg har truffet en afgørelse, der fastslår, at en underentreprenør kan blive fri for et mangelskrav fra en hovedentreprenør, hvis bygherren ikke gør kravet gældende mod hovedentreprenøren.

I sagen havde hovedentreprenøren indgået en aftale med underentreprenøren om udførelse af en flisebelægning på en terrasse. Ved et efterfølgende syn og skøn blev det konstateret, at der var mangler ved de af underentreprenøren udførte arbejder. På trods af at der var mangler ved arbejderne, valgte bygherren ikke at gøre et mangelskrav gældende overfor hovedentreprenøren.

Retten lagde til grund, at hovedentreprenøren ikke havde lidt noget tab som følge af underentreprenørens mangelfulde arbejde, da bygherren havde valgt ikke at gøre et mangelskrav gældende mod hovedentreprenøren, hvorefter retten ikke tilkendte hovedentreprenøren erstatning for de konstaterede mangler.

Vestre Landsret stadfæstede byrettens afgørelse og fastslog dermed, at hovedentreprenøren ikke havde lidt noget tab, og derfor ikke fik medhold i sit krav mod underentreprenøren.

Dommen bryder med de almindelige AB 92 principper om, hvad man kan kræve i kompensation i forbindelse med konstateringen af mangler. Hvis en entreprenørs ydelse er mangelfuld vil bygherren (i dette tilfælde hovedentreprenøren) have krav på kompensation i form af udbedringsgodtgørelse, jf. AB 92 §§ 31, stk. 4 og 32, stk. 4 eller et forholdsmæssigt afslag i entreprisens summen, jf. AB 92 § 34, stk. 1. Der kan tilkendes en udbedringsgodtgørelse, hvis den udførende entreprenør nægter eller undlader at foretage afhjælpning af manglerne, hvorefter entreprenøren som udgangspunkt skal betale en udbedringsgodtgørelse til bygherre (hovedentreprenøren), som er svarende til de faktisk afholdte afhjælpningsomkostninger. Såfremt der ikke er sket udbedring af manglerne på tidspunktet for mangelsagens afgørelse, må udbedringsgodtgørelsen fastsættes skønsmæssigt. I tilfælde af at entreprenøren ikke afhjælper manglerne, kan bygherre (hovedentreprenøren) vælge at kræve et afslag i entreprisens summen. Bygherre (hovedentreprenøren) er således ikke forpligtet til at lade manglerne udbedre, men kan vælge at leve med manglerne og blot kræve en økonomisk kompensation. Det karakteristiske, ved både udbedringsgodtgørelsen og det forholdsmæssige afslag, er netop, at bygherre (hovedentreprenøren) ikke skal dokumentere et tab i form af eksempelvis ekstraudgifter, ligesom tilkendelse af udbedringsgodtgørelse og forholdsmæssigt afslag ikke afhænger af, hvorvidt bygherren vælger at lade manglerne udbedre.

Vestre Landsret har i sin afgørelse bedømt mangleskravet som et erstatningskrav, hvorefter de almindelige erstatningsretlige regler, herunder; at der skal være lidt et tab skal være opfyldt før hovedentreprenøren vil få medhold i sit mangelskrav.

Det fremgår ikke af dommens referat, hvorvidt underentreprenøren har villet gøre brug af sin afhjælpningsret, ligesom det ikke fremgår hvorvidt hovedentreprenøren alene har procederet sagen på at der var tale om et erstatningskrav, eller om der også har været procederet på afslag i entreprisesummen.

Dommen er anket til Højesteret.

Spørgsmål vedrørende ovennævnte dom kan rettes til advokat Betina Kristiansson. Betina kan træffes på mail bk@mowe.dk eller på telefonnummer 8816 8404.

Molt Wengel
Advokataktieselskab

Indiakaj 6
2100 København Ø

Telefon +45 7022 4999
Fax +45 7022 4998

info@mowe.dk
www.mowe.dk
cvr-nr. 2962 9927